

Notulen kringgesprek over Mens en Spirit en jongeren

Onderdeel van jongereninspiratiedag 22/11/2008.

De stok ligt in het midden.

Maaïke: Niet allemaal tegelijk!

Eline: Lea heb jij zelf nog vragen over mens en spirit?

Lea: Ik denk dat er vooral vragen zijn en dat antwoorden kunnen fluctueren. Als je als Mens en Spirit de samenleving wilt veranderen moet je eerst zelf veranderen.

Lode: Aho betekent ja.

Dus als je eigenlijk vindt wat er net gezegd werd kun je gewoon aho zeggen.

Iemand zegt Aho. Gelach.

Mañana: Ik dacht altijd dat je met aho: 'goed gesproken' bedoelt.

Benito: Is het de bedoeling dat Mens en Spirit bij de komende landelijke verkiezingen meedoet?

Lea: Ja, dat willen we heel graag. Gisteren is een campagne-team opgericht. Iemand uit een filmbedrijf, een communicatie-expert en nog iemand (die de notulist niet kon verstaan). We werken aan een gouden loper op weg naar de verkiezingen. Die gaan zij ontwikkelen om ons naar die verkiezingen te laten gaan. Gisteren gebrainstormd over hoe we de boodschap naar buiten brengen. Bijvoorbeeld met het woord spirit: een t-shirt met de tekst: 'ik leef uit spirit'. Een soort loesje zeg maar. Er zijn ook mensen die het over een lokale Mens en Spirit hebben bij de gemeenteraadsverkiezingen. Wel een goed vraagje, je overviel me net, maar ik zou het heel erg mooi vinden om iets met name van jullie te horen wat je bezielt of niet bezielt in deze tijd, waar staan jullie?

Aho, aho aho

Arend: Ik had een aantal stellingen, hierop aansluitend: Weten jongeren wel wat hun behoeften zijn.

Ivo: wie zegt dat dat alleen over jongeren gaat? Ja, volgens mij wel.

Eline: Er wordt gelasterd over jongeren, ik zie veel mooie maar die worden ook depressief. Het is ook wat oudere mensen hebben: je wordt voortgedreven door een soort systeem. Je weet nog niet wat je wilt maar je moet alweer kiezen wat je volgende school is. Dan moet je gaan werken. Het is best wel lastig merk ik ook. Wat gebeurt er nou? Wat gaat er met me gebeuren? Ik voel ook heel veel angst bij andere jongeren als ik om me heen kijk. Ze lijken stoer met hun eigen ding, maar daar onder zit heel veel onzekerheid. Tja.

Onzekerheid, daar moet meer ruimte voor zijn. Dat je mag zeggen: ik weet het niet, en misschien over een paar maanden nog niet, maakt niet uit want op een gegeven moment weet je het wel en dan kun je echt verder.

Bennito: ik wil hier wel op reageren. Toen ik hier de uitnodiging las, waar de jongeren staan, de ouderen, hoe die het over de jongeren hebben. Je had het net over angst en onzekerheid, onder jongeren. Als ik om me heen kijk zie ik dat wel allemaal te maken hebben met onzekerheden, zullen er altijd zijn. Er zijn mensen van 70 die niet weten wat ze willen.

Voor de jeugd is het belangrijk wat af te weten van wat je om je heen ziet. Geloof daar niet alles van, trek alles in twijfel omdat je dan jezelf dwingt te voelen wat jouw waarheid is en bij jou past. Daarom kun je beperkt worden, alle regels die je vast zetten en nog onzekerder proberen te maken. Als je op die manier vanuit jezelf, ook al weet je het niet, steeds vastzit, is het ook goed om te weten dat als je het loslaat. De angst voor het onbekende heeft iedereen, dat blijft. Kan minder worden, kan minder beangstigend zijn.

Als ik door de sneeuw moet, misschien stormt het, in de trein las ik een e-mailtje dat er gependeld werd vanaf Apeldoorn. Ik wil afronden: ook al heb je vertrouwen is het onbekend, Ik had het gevoel van mezelf hier te moeten zijn, niks moet alles mag, ook al moest ik lopen ben toch gegaan omdat ik geloofde dat het voor mij goed zou zijn hier te zijn. En wat gebeurt er, ik kreeg een lift van

Ingmar. Geloof in jezelf en het komt goed.

Tijmen: Aap wordt mens. We leven in een wereld waarin ik zelf voel dat alles wat ik wil doen vanuit mijn essentie wil doen. Om daar te komen moet ik door oneindige betonnen muren om überhaupt de mogelijkheid te zien. Vandaag voel ik mij enorm in mijn kracht staan omdat er mensen om mij heen zijn die een oplossing zoeken. We zitten hier in ons lichaam. Je hoeft er geen oplossing voor te zoeken dat je lichaam er is. Je hoeft niet te zoeken naar wat je wil, alleen naar waar zit ik vast. Als je naar jezelf kijkt, waar loopt het nou vast waardoor ik net niet verder kom. Als je steeds wat loslaat trekt het steeds wat mee, en dan komt er een dag als deze. Het gaat jezelf, overgeven aan de stroom, we zijn hier met zijn allen. Er zijn mensen die zichzelf willen opgeven en verder gaan dan winst maken, draaiende houden. Laat het allemaal maar crashen., de sloot in donderen, dan kunnen we tenminste kijken wat we echt willen.

Lode: Ik begreep dat er binnen mens en spirit bepaalde groepen zijn voor elk deel van de maatschappij dat daar een groepje voor is. En dat je daar misschien wel bij zou kunnen zitten. En dat je daar bijvoorbeeld rietstengels in een sloot kunt ombouwen tot wat je wenst. Die groepen zijn er, kan ik daar zomaar bij gaan zitten, ben ik die groep misschien?

Arend: Ik ben een lid van mens en spirit en begeleidt samen met iemand anders de visiegroep. Als je als actief meedoen wilt kun je het formulier op de site invullen, kan je aangeven welk deel van de organisatie (PR, communicatie en visiegroepen onder andere) draaien al, houden zich met maatschappelijke thema's bezig, milieu, duurzaamheid en andere proberen hiermee tot een visievorming te komen vanaf de basis.

Vanuit Mens en Spirit willen we de economie vanuit de basis opbouwen, niet top down. We nemen deel aan netwerkgroepen, daar kunnen die visiegroepen weer mee helpen.

Wees welkom.

Mens en spirit gaat dus binnenkort meedoen aan de verkiezingen, hoe gaan jullie stemmen winnen?

Lea: uit onderzoek is bekend dat 26% NL ongebonden spirituelen bestaat. Wat nu gebeurt spreekt ons als Mens en Spirit niet aan. Wij verwachten niets van de gewone media. Wij willen een werkelijk onafhankelijke nieuwsvoorziening. Belangen industrie en media zijn vervlochten, wij willen de machtsstructuren ontvlechten maar op een vredevolle liefdevolle wijze. Anders kom je toch weer verkeerd. Dus gaan wij er van uit dat wat wij doen zodanig aanspreekt of we mensen kunnen raken, geïnspireerd om met ons mee te oden. Onze wens, via netwerk, groeperingen en email iedereen te bereiken. Geef ons eens een kans, laat ons daar voor gaan met z'n allen.

Ik heb een vraag, Eline, jij had het net over onzekerheden en angsten. Ik vind het belangrijk daar meer over te horen, wat is de aard van de angst? Kunnen we dat onderzoeken met elkaar.

Eline: Kort: de structuren waar we in zitten. Ik krijg het idee dat jongeren zich niet vrij genoeg voelen om zichzelf te ontwikkelen, te ontplooien. Er zouden dingen moeten komen waar mensen naar jongeren luisteren waar ze zich kunnen ontwikkelen. Iets breeders dat alle jongeren bereikt, op nationaal niveau dat er dingen met elkaar in verbinding worden gebracht.

Ik heb ooit iets geschreven, dat ik op de kleuterschool alles zo mooi verbonden vond. Dat raakt gewoon steeds meer weg, naarmate je meer in het hogere onderwijs komt. Ik zit nu al vanaf mijn vierde op school en doe het nu rustig aan en als ik achteromkijk, merk ik dat ik steeds minder zingen, creativiteit, wandelen en rust voor jezelf heb. Het is maar leren, werken; de hoofden van jongeren zitten vol. Op mijn school kwam Rob Wijnberg langs: Boeiuh! Het stille protest van de jeugd. (www.boeiuh.com) Uit zijn college: jongeren zitten zo vol informatie dat ze stil zijn. De stille generatie. Niks meer te vertellen omdat ze zo vol gestopt zijn,. Ze hebben er niet de energie meer voor. Je moet toch je huiswerk maken, wanneer kan je dan iets zeggen? Op forum, beetje ongemerkt. Dat is een beetje hoe ik dat zie.

Maaïke: Ik wil even in dit stukje vertellen: vroeger heb ik al te maken gehad met structuren en vastzitten. Heb altijd veel te veel gedachten. Moeder probeerde me in een structuur te stoppen zodat

ik minder hoefde na te denken, maar toen kon ik mijn intuïtie niet meer kwijt, toen ben ik uit huis gegaan, toen pas zijn ze erachter gekomen dat ik ADHD had, na een lange weg, stonden toen de medicijnen klaar. Naar een internaat, gedoe met hulpverleners, voor mij is dat in een keer in een jaar ongeveer allemaal verdwenen, toen ik spiritualiteit tegenkwam.

Wat wil ik nou zelf en waar sta ik voor? Toen ben ik de psychiatrie gaan loslaten.

Toen ben ik in mijn eigen kracht gaan staan, heb mezelf met ADHD omgetoverd tot rustig. Niet meer onrustig van binnen. Dat is grotendeels nu weg.

De wereld om me heen doet het niet voor mij en ik wil vechten voor mijn eigen vrijheid, tegen mijn eigen neiging te voldoen aan orders. Ik draai het om: wat de wereld voor mij wil doen. Nu kijk ik wat ik verder kan doen. Hoe onmogelijk het ook lijkt, ik ben er gewoon voor gaan staan en weet zeker dat velen dat ook kunnen en gaan doen de komende tijd.

Wat ik hier vanaf het begin af aan hoor in alle gesprekken: Iedereen mist een beetje vrijheid om werkelijk jezelf te kunnen zijn en tot jezelf te komen, om te ontdekken wat je wilt zijn. De mogelijkheden vinden in je omgeving om dit tot uiting te kunnen brengen, dát wordt heel erg geremd.

Ik denk dat het een positief iets is om jezelf te richten op het positieve en op het negatieve. Dit moet je bewust doen. Alle nieuwsberichten, wat ik zie bij mensen wat mij niet raakt, ervaar ik heel bewust. Ik heb er niets aan. De doelbewustheid is belangrijk. Wil je dat allemaal meedragen, dan moet je dit in jezelf vastpakken.

Sander: Ik herken heel veel van mijn eigen jeugd. Ik ben in de jaren 70 opgegroeid, de laatste tijd heb ik me afgevraagd over de maatschappij waarom mensen een negatief zelfbeeld hebben, ik werk op een universiteit dus kom ik er veel tegen. Ben er blij mee dat ik in een revalidatiecentrum ben opgegroeid, want we waren er allemaal gelijkwaardig. Toen ik in de maatschappij terecht kwam merkte ik dat ik anders was. Toen ik 18 was wou ik mijn eigen maatschappij oprichten, ik wou het leuker maken. Zo heb ik ook mijn eigen baan gecreëerd, aan mijn eigen genezing gewerkt. Ik ben spastisch, normaal helemaal breakdancing shaking. Door yoga en meditatie heb ik de spasten weggekregen. Sinds 1997 geef ik lezingen over bewustwording. Er zijn heel veel wetenschappers die werken aan nieuwe paradigma's en wereldbeelden, onder andere in de quantum-mechanica waarin bewezen wordt dat wat je overtuiging is dat je dat aantrekt. Ga iets doen, zodat je even naar binnen kan kijken. Wie je bent, en jezelf trainen in positief denken. Als je jong bent ben je nog zoekende, dat is logisch. Ik heb ook diepe dalen en depressies meegemaakt, zoals iedereen, je moet je eigen leven oppakken maar je krijgt altijd hulp van wie dan ook. Ik houd lezingen over zelf-acceptatie voor valide mensen. Heel veel hebben er een negatief zelfbeeld, dat is zonde want iedereen is gelijkwaardig. Uiteindelijk komt er vanzelf een oplossing. Dat wou ik even zeggen, bedankt.

Arend: Heel bijzonder. <stilte> Ik wil me er in ieder geval bij aansluiten. Ik ben 50, ook in de jaren 70 mijn puberteit gehad, maar ik was in moeilijkheden: mijn ziel en idealen in deze materiële wereld kon ik niet herkennen, ze is te eenzijdig op de buitenwereld gericht, dus ging ik naar het oosten, toen ik daar was kon ik meer naar binnen. Ik heb balans in mezelf gezocht en een beetje gevonden. De weerstanden die we tegenkomen hebben we nodig om kracht aan te ontwikkelen. Allemaal nodig om uiteindelijk je eigen kracht te beseffen. In een gesprek met Bart vergeleek ik dat met een sporter die in zijn trainingsschema steeds grotere weerstanden inbouwt om te groeien. Op geestelijk spiritueel niveau is dat bij ons ook zo. Wij halen kracht en creëren innerlijke weerbaarheid. Ik merk in 2008 dat we allemaal hetzelfde doel hebben: steeds meer inzichten.

Ik ben heel benieuwd: spirit, het is heel erg iets met jezelf. Maar de politiek probeert regels en wetten voor een hele maatschappij te maken. Ik ben heel erg benieuwd hoe deze dingen samen komen in Mens en Spirit en hoe dat in de standpunten naar voren komt?

Lea: Wij zijn begonnen met het idee: we gaan even niet snel dat programma schrijven, als we het

even zouden schrijven dan zouden we precies dat doen, wat je zei. Terwijl wij ook vinden dat al die wetten en regelgeving eigenlijk niet nodig zouden hoeven zijn. We willen het beeld van de mensheid ontwikkelen in de richting van bewustwording, ethisch op niveau brengen.

Dat is zo sterk nodig op een bepaald moment. Alleen daar zijn we nog niet. Het is lastig, spirit te combineren met waar we nu zijn. Er blijkt veel meer overeenstemming tussen mensen zoals wij dan ik zelf ook verwachtte.

Eigenlijk zijn de punten er al, want als je politiek vanuit het hart doet, kunnen heel veel dingen automatisch niet, en heel veel automatisch wel. Als je zegt politiek is regels maken... Ik denk dat regels voortkomen uit een visie, en als mens probeer je een soort visie, een alternatief beeld van de maatschappij te scheppen. Zoals jullie praten, de lijn is zo helder, en die lijn willen we weerspiegeld zien in wat de leiders doen. Dan is er juist veel meer vrijheid vanuit het vertrouwen dat de mens evolueert. Als mensen betrokken zijn, vanuit hun hart leven, dat is de regel waarover het gaat, de essentie.

Benito: Je noemde regels. Ik geloof ook niet in regels. Je hebt overeenkomsten, en de lijn die je omhoog wilt brengen is een richtlijn. Ik geloof niet in regels die beperken, ik wordt gedwongen iets te doen zoals iemand anders me oplegt. Ik geloof ook niet dat ADHD een ziekte is, maar een vroege vrije ziel die zich meteen al gevangen voelt in het systeem, dat ergens is blijven steken.

Regels en richtlijnen zijn er om ons te begeleiden, maar waar de regel beperkt biedt een richtlijn ruimte. Als ik iets aan jou zou willen leren zou ik zeggen, als richtlijn: ik heb het zo gedaan dus zou je het zo kunnen doen. Dan is er een manier, een methode. Wanneer je denkt dat het een goede manier is en je volgt hem kun je toch verder en ruimte nemen en het nog beter doen. Wat ik graag zou willen van Mens en Spirit is dat de regeltjes, de punten, die zijn er al. Als we praten zijn we het eens, en kunnen we werken aan richtlijnen en een regelloze maatschappij en dat we elkaar ruimte en vrijheid bieden.

Volgens mij is vrijheid door velen van ons begrepen, ik begrijp het zelf nog niet zo goed, maar vrijheid betekent verantwoordelijkheid. Als ik een cirkel teken met een straal is dat een lijn, jij bent zelf het vertrekpunt. Een lijn is een keus, maar wat als je het vlak inkleurt dan heb je er oneindig veel.

Angst komt vanwege de vele keuzes. Wees ook vrij vanuit je verantwoordelijkheid. Er wordt gepraat over het recht op een vrije meningsuiting. We kunnen allemaal deze stok pakken en we mogen iets zeggen. We luisteren naar elkaar en laten elkaar uitspreken Ook weer overeenstemming. Ook qua visie. We zeggen nu wel heel goed dat het recht op meningsuiting geen recht is op belediging van anderen. Zo is ook vrijheid van meningsuiting een manier op een verantwoordelijke manier je mening te uiten tot een ander. Je mag het altijd oneens zijn, maar heb respect, dan zal je het altijd terugkrijgen. Bij deze wil ik mij aanmelden en hoe ik kan helpen, en ik voel me heel fijn tussen jullie gelijkgezinden, ik voel me thuis. Het is niet voor niets dat we in de living room zitten. Met de familie in de woonkamer. Jullie zijn de familie waar ik denk ik al 7 jaar actief naar heb verlangd en van heb gedroomd. Ik kwam ook uit een hele grote familie, ik heb voorouders uit bijna elk werelddeel, en toch heb ik dat verlangen en behoefte gehad naar mijn geestelijke familie. Dankjewel dat jullie er zijn!

Maaïke: Over ADHD, je hoort het ook veel over autisme. Het heeft er iets mee te maken. Ik merk dat je die mensen met je hart moet dragen, politiek vanuit het hart en kinderen opvoeden vanuit het hart!

We hebben te maken met een collectief bewustzijn, onze maatschappij waar we nu in leven heeft nog een mechanistisch paradigma. Dat komt van Newton en Descartes. Newton legde de wereld uit als een klok, een machine, en Descartes scheidde lichaam en geest. Hierdoor zijn er problemen ontstaan. Als je de aarde ziet als milieu kan je er van alles instoppen en uithalen. Zo ook in de geneeskunde, valt mij op dat er steeds nieuwe ziektes opduiken, elke maand wel weer een nieuwe. We willen snelle oplossingen, en daar wordt lekker aan verdiend. En hierom worden al die

zogenaamde nieuwe ziektes uitgevonden.

We moeten naar een meer holistische ecologische maatschappij toe. Meer vanuit een natuurlijke weg, lichaam een geest een ding. Niet meer 60 of 70 uur per week werken, maar ook slapen en je rust nemen. Jezelf aanleren om vanuit liefde en onvoorwaardelijke vrijheid te leven. Ik heb dan ook geleerd om vergevingsgezind te zijn. Ik moet zeggen dat het een heel prettig gevoel is dat je iedereen de ruimte kan geven, ook mensen waar je het niet eens mee bent. Bedankt.

Lode: dankjewel en dank jullie wel. Vond het heel leuk om allemaal verschillende dingen te horen, en jullie levensverhalen ook. We gaan verder. Er staat zo eten, over een uur of zo. Het lijkt me heel leuk om verder te gaan met wat er is gezegd.